

Ayrılma bildirisi ve Sevr

Geçtiğimiz yılın son haftasında toplanan Demokratik Toplum Kongresi (DTK), 14 maddelik bir bildiri yayınladı. Bu bildiriye “Özyönetim Bildirisi” adı verdiler, oysa açıkça bir “ayrılma ve yeni bir devlet kurma” bildirisiydi.

Bu bildiri, Milli Mücadele ruhuna, temel olarak 1923’te Türkiye halkı tarafından kurulan Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş ilke ve felsefesine aykırıydı.

Birinci Dünya Savaşı’nün yenilgiyle sonuçlanması, 30 Ekim 1918’de imzalanan Mondros Ateşkes Antlaşması’nü getirdi. Bu antlaşmanın imzalanmasından bir hafta sonra İngilizler Musul’u işgal etti. Daha sonra Çanakkale Boğazı ardından İstanbul, daha sonra da Ege ve Akdeniz Bölgesi emperyalist güçlerin desteğiyle işgal edildi, “ordunun elinden silahları ve cephanesi alınmış ve alınmaktaydı...”

Atatürk Nutuk’ta şöyle diyor: “Gerçekte, Osmanlı devletinin temelleri çökmüş, ömrü tamamlanmıştı. Onun da paylaşılması... Bu durum karşısında bir tek karar vardı. O da milli egemenliğe dayanan, kayıtsız şartsız, bağımsız yeni bir devleti kurmak.”

ANTYEMPERYALİST SAVAP

Bu bağımsızlık savaşını binbir zorlukla ve üç buçuk yıl mücadele edilerek kazanılmıştır. Bu savaş, Milli Misak sınırları içinde ve Trakya’nün bölünmez bütünlüğü ilkesine dayanmıştır. Bu savaşta kökeni ne olursa olsun (Türk, Arap, Kürt, Gürcü, La halkı birlikte omuz omuza savaşmışlar. Bu nedenle sonuç bütün Türkiye halkının müpterek zaferidir. Atatürk bu nedenle Cumhuriyet kurulduktan sonra “Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir” demiştir. Bu ilke, anayasaya da girmiştir.

1921 ANAYASASI ÖZERKLİĞİ SAVUNMAZ

Milli Mücadele TBMM ile kazanıldı ve 1921 Anayasası’nün temel felsefesi kupkusuz “yeni ulus devleti” haber veriyordu. Kimi yazarlar 1921 Anayasası’nda “özerklik” niteliğine vurgu yaparlar oysa “1921 Anayasası’nda yerel buralara hiçbir biçimde” yasama yetkisi tanınmamıştır. 1924, 1961 ve 1982 Anayasalarının da “milletin tekliği” ve “ülkenin bölünmez bütünlüğü” ilkeleri yer almıştır. Anayasalar “Türkiye devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür” ilkesini tartışmasız kabul etmiştir. Anayasalarımızda, milliyetçiliği olarak tanımlanan temel ilke, dinsel ve etnik bağlara değil; kaderde, tasada, kıvançta ortaklık gibi niteliklere dayanmıştır. Anayasa Mahkemesi de bu konuda çok önemli kararlar vermiştir.

Bütün bu hukuksal, anayasal ve milli mücadele felsefesi ve bağımsızlık savaşının müpterek kazanılması dayanakları, DTK’nin yayınladığı ayrılık bildirisini temelsiz kılmaktadır.

Yipin korkunç yanı, bu bildiri yüz yıllık emperyalist rüyaları yeniden ortaya atarak Atlantik ötesi projelere dayandığını gösterme bildiri açıkça Sevr Antlaşması’nün ruhunu ve maddelerini günümüze taşımakta, Türkiye’nin bölünmesini ve Güney Anadolu’da bir Kürt devleti kurulmasını istemektedir.

EMPERYALİZM ÇÖZÜM GETİRMEZ

Bundan 96 yıl önce Osmanlı devleti tarafından kabul edilen Sevr Antlaşması'nın 62, 63 ve 64. maddeleri ile bu bildiriye bir paralellik taşımaktadır. Sevr'in 62. maddesi "Kürdistan"ı tanımlıyor. Bu bölgeye yerel özerlik verilmesini istiyor, 6 ay içinde İstanbul'da toplanacak olan İngiliz, Fransız ve İtalyan hükümetlerince atanacak üç kişilik komisyonun özerk yönetim için karar vereceğini hüküm altına alıyor. 64. maddeye göre de bağımsızlık prosedürünün işleyeceği ediliyor.

Tarihi unutup muyuz? Sevr Antlaşması, evet Osmanlı Saltanatı tarafından imzalandı ama uygulanmadı. Türkiye halkları bu emperyalist karara karşı savaştı. Kan döktü ve bu antlaşmayı yırtıp attı. Lozan Antlaşması ile de Sevr tarihin çöp sepetine atıldı. Sevr'deki bu istekler özellikle son 30 yıldır yeniden işlenmeye sokulmak isteniyor. Büyük Ortadoğu Projesi bu planın somut kanıtıdır. BOP ile Ortadoğu'daki 22 devletin sınırlarının değiştirilmesi planlanmıştır. Irak, Suriye, Tunus, Libya'da olup bitenler bu planın uygulama parçalarıdır. Kuzey Irak'ta oluşan özerk Barzani bölgesi bu politikanın ürünüdür. DTK bildirisi, bir bölünme ve ayrılma deklarasyonudur. Yüz yıllık emperyalist rüyaların somut dýba vurumudur.

Ayrılma ve bölünme istekleriyle bu sorunun çözülmesi olanaksızdır. Kürt kökenli vatandaşlarımızın çoğunluğu da bölünme istemiyorlar. Kazılan özyönetim hendeklerinden bezerek kaçan Kürt kökenli yurttaşlarımız neden Barzani'nin fedodal devletine değil de İstanbul'a, Mersin'e ve Ege bölgesine gidiyorlar. Çünkü oralarda akrabaları var. Oralarda ortak yaşam, ortak kültür var...

Çözüm, bölünme, parçalanma ve Sevr'de değildir. Çözüm, Atlantik ötesi emperyalist isteklere dayanmak ve süper güçlerin ayağına yerine getirmekle sağlanamaz. Çözüm, Kuvay-ı Milliye ile birlikte kurduğumuz Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmez bütünlüğüne sağlanmasındadır. Çözüm insan haklarına dayalı gerçek demokrasinin kurulmasındadır. Bir kez daha yineleyelim: Atlantik ötesi emperyalist güçlerin kurguladığı ve Orta Doğu'da uygulamaya soktuğu mezhep ve etnik savaşlar ülkemize çözüm getirmeyecektir.

Dr. M. Alev Copkun

<http://www.aydinlikgazete.com/ozgurluk-meydani/ayrilma-bildirisi-ve-sevr-h81495.html>